

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové jako soud pro mládež rozhodl v hlavním líčení konaném dne 24. 10. 2025 předsedou senátu JUDr. Petrem Mrákou a přísedícími Jaroslavem Hábou a Bc. Rudolfem Dusem,

takto:

Obžalovaný

ml. [REDACTED], narozený [REDACTED] v [REDACTED], okres [REDACTED] [REDACTED] národnosti, svobodný, nezaměstnaný, trvale bytem [REDACTED], [REDACTED], okres [REDACTED], doručovací adresa [REDACTED], okres [REDACTED], toho času ve vazbě ve Vazební věznici VS ČR [REDACTED],

je vinen, že

dne [REDACTED] 2025 po předchozím uvážení spočívajícím v naplánování zabíjení, tedy ve zvolení doby, místa, smrtících zbraní - 3 nožů, s nimiž již do objektu vstoupil, a typu oběti, již měla být žena, a posléze též ve zvolení konkrétní oběti menší a drobnější tělesné konstitute, v úmyslu usmrtit ubodáním nejméně jednu jemu neznámou osobu, v 8.21 hodin vstoupil do prodejny Action v [REDACTED], [REDACTED], Královéhradecký kraj, kde si následně ze sortimentu prodejny vybral kuchyňský nůž a zvolil konkrétní oběť a v 8.36 hodin v pravém zadním rohu prodejny tímto nožem zaútočil na poškozenou [REDACTED], narozenou [REDACTED], kterou ve 2 fázích útoku opakovaně bodal nožem, resp. posléze 2 noži do oblasti hlavy, krku, trupu a horních končetin, přičemž mezi 1. a 2. fází útoku vůči poškozené [REDACTED] se na místě ocitla poškozená [REDACTED], narozená [REDACTED], kterou napadl shodným způsobem, tedy opakovaným bodáním nožem, a to do oblasti trupu, a svým jednáním způsobil oběma poškozeným zranění neslučitelná se životem, jimž na místě podlehly i přes bezprostřední, vysoce specializovanou lékařskou péči na nejvyšší možné úrovni současné medicíny, když konkrétně

- poškozená [REDAKCE] utrpěla krátce před smrtí celkem 26 bodnořezných ran, a to 5 ran na hlavě, 4 rány na krku, 11 ran na trupu a 6 ran na horních končetinách, z nichž 7 ran bylo potenciálně smrtících a 2 rány (rána na levém boku pronikající do levé pohrudniční dutiny s patrným průbodem dolního laloku levé plicе a průbodem srdce a rána na levém boku kompletně přerušující břišní srdečnici a zraňující levou nadledvinu a levou ledvinu) smrtící, a bezprostřední příčinou smrti poškozené bylo zevní a vnitřní vykrvácení z mnohočetných bodnořezných ran na hlavě, krku, trupu a horních končetinách, a
- poškozená [REDAKCE] utrpěla krátce před smrtí 4 bodnořezné rány na trupu, lokalizované na zádech a v pravé nadklíčkové krajině trupu při hranici s krkem, a bezprostřední příčinou smrti poškozené bylo zevní a vnitřní vykrvácení rozvinuvší se v důsledku významné krevní ztráty utrpěné při bodnořezných poraněních trupu, přičemž významným zátěžovým faktorem urychlujícím nástup smrti poškozené a především negativně ovlivňujícím její šanci na přežití byla plynová žilní a paradoxní embolie srdce, která se u poškozené rozvinula krátce před její smrtí,

přičemž uvedeného jednání se mladistvý dopustil motivován jednak vizí realizovat na náhodně zvolených, pro něj zcela cizích, v jeho vnímání bezvýznamných a jemu zcela lhostejných osobách své zvrhlé násilné fantazie a sny a touhu po překonání svých slabostí, strachu a osobnostní bezvýznamnosti, jednak potřebou vyřešit svoji aktuální situaci - svůj konflikt s matkou a jejím přítelem, jejichž zcela oprávněný a logický požadavek nástupu do zaměstnání či na brigádu a vedení řádného života rezolutně odmítal a byl rozhodnutý neustoupit ze svého postoje za žádnou cenu,

tedy

jiného úmyslně usmrtil po předchozím uvážení, spáchal takový čin na dvou osobách a z jiné zavrženíhodné pohnutky,

tím spáchal

provinění vraždy podle § 140 odstavec 2, 3 písmeno a), j) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 140 odstavec 3 trestního zákoníku za použití § 31 odstavec 1, 3 z.č. 218/2003 Sb. o soudnictví ve věcech mládeže k **trestnímu opatření odnětí svobody v trvání 9 (devíti) let.**

Podle § 31 odstavec 4 z.č. 218/2003 Sb. o soudnictví ve věcech mládeže **vykoná** obžalovaný uložené **trestní opatření odděleně od ostatních odsouzených ve věznici nebo ve zvláštním oddělení pro mladistvé.**

Podle § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku a § 24 odstavec 1 písmeno d) z.č. 218/2003 Sb. o soudnictví ve věcech mládeže se obžalovanému **ukládá trestní opatření propadnutí věci**, a to:

- kuchyňského nože s černou rukojetí (zajištěný při ohledání místa činu v prodejně Action dne [REDAKCE] 2025 jako věcná stopa č. 1),
- steakového nože s dřevěnou rukojetí (zajištěný při ohledání místa odhozu věci mladistvým/místa zadržení mladistvého u [REDAKCE] dne [REDAKCE] 2025 jako stopa č. 4).

Podle § 100 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku za použití § 21 odstavec 1 z.č. 218/2003 Sb. o soudnictví ve věcech mládeže se obžalovanému **ukládá zabezpečovací detence.**

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu se obžalovanému **ukládá povinnost uhradit** k rukám jejich zmocněnkyně [REDAKCE], advokátce se sídlem [REDAKCE], poškozeným na náhradu nemajetkové újmy:

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

- [REDACTED], narozenému [REDACTED], částku 4 000 000 Kč,
- [REDACTED], narozené [REDACTED], částku 4 000 000 Kč,
- [REDACTED], narozené [REDACTED], částku 3 000 000 Kč,
- [REDACTED], narozenému [REDACTED], částku 4 000 000 Kč,
- [REDACTED], narozené [REDACTED], částku 4 000 000 Kč.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu se obžalovanému **ukládá povinnost uhradit** na náhradu škody:

- Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, pobočka Hradec Králové, Hořická 1710/19a, Hradec Králové, částku 27 895 Kč s úrokem z prodlení od 15. 10. 2025 do zaplacení,
- Kooperativě pojišťovně a.s., Vienna Insurance Group, Pobřežní 665/21, Praha 8, částku 945 668 Kč.

Odůvodnění

1. Obžalovaný ml. [REDACTED] se k trestné činnosti, která mu byla obžalobou kladena za vinu, doznal již v průběhu přípravného řízení. U hlavního líčení dne 14. 10. 2025 prohlásil, že se cítí být vinen. Jako nesporné skutečnosti označil skutečnosti uvedené v popisu skutku v podané obžalobě. Po poučení o možnosti učinit prohlášení viny a o důsledcích, které by pro něho mělo soudem přijaté prohlášení viny, učinil prohlášení viny.
2. Soud pro posílení výchovné úlohy hlavního líčení, poskytnutí možnosti obžalovanému vyjádřit se k jednotlivým důkazům a v neposlední řadě umožnit poškozeným účastnit se hlavního líčení v přítomnosti obžalovaného, prohlášení viny přijal až po provedeném dokazování.
3. Dne 16. 10. 2025 v průběhu hlavního líčení obžalovaný ml. [REDACTED] na dotazy předsedy senátu uvedl, že:
 - souhlasí s popisem skutku tak, jak je uveden v podané obžalobě a nemá k němu žádné připomínky,
 - se dopustil jednání popsaného v podané obžalobě a rozumí právní kvalifikaci tohoto jednání a souhlasí s ní,
 - si je vědom, že v případě přijetí prohlášení viny nelze napadat skutečnosti uvedené v prohlášení viny opravným prostředkem,
 - prohlášení viny učinil dobrovolně, bez nátlaku a byl poučen o svých právech na obhajobu.
4. Státní zástupkyně uvedla, že přijetí prohlášení viny nepovažuje za vhodné, a to s ohledem na okolnosti případu. Dále odkázala na psychiatrický znalecký posudek, ze kterého, dle jiného, vyplývá, že obžalovaný nejedná autenticky a upřímně, ale jedná stylem, aby daná situace byla pro jeho osobu vyřešena co nejvýhodněji a nejpohodlněji.
5. Soud stanovisko státní zástupkyně neakceptoval, a to s ohledem na to, že bylo provedeno celé dokazování a prohlášení viny nebylo pro obžalovaného výhodné, rychlé a pohodlné řešení jeho situace. Naopak právě z výchovných důvodů byl určitým způsobem nucen absolvovat celé hlavní líčení.
6. Následně soud vyhlásil usnesení, že dle § 206c odst. 4 tr. řádu se přijímá prohlášení viny, které v průběhu hlavního líčení dne 14. 10. 2025 učinil obžalovaný ml. [REDACTED], narozený [REDACTED], s tím, že se dopustil jednání, které je popsáno v obžalobě státního zástupce Krajského státního zastupitelství Hradec Králové, č. j. 1 KZV 10/2025-163, ze dne 22. 9. 2025, a souhlasí s tím, že toto jednání je kvalifikováno jako provinění vražda podle § 140 odst. 2, 3 písm. a), j) tr. zákoníku.

7. Poté, co obžalovaný učinil prohlášení viny, přistoupil soud k jeho výslechu. Obžalovaný využil svého práva a odmítl vypovídat. Stejně tak postupoval i v průběhu hlavního líčení, když při konstatování listinných důkazů se na výzvu předsedy senátu odmítl vyjádřit k předloženým důkazům. Za této situace soud přečetl výpovědi obžalovaného, které v procesním postavení obviněného učinil v průběhu přípravného řízení. K jednotlivým výpovědím se obžalovaný odmítl vyjádřit (č. l. 468-484, 418, 409-410 a 395-396).
8. V dalším průběhu hlavního líčení byly se souhlasem procesních stran přečteny dle § 211 odst. 1 tr. řádu svědecké výpovědi, které učinili [redacted] (č. l. 630-635), [redacted] (č. l. 641-646), [redacted] (č. l. 647-652), [redacted] (č. l. 656-660), [redacted] (č. l. 661-667), [redacted] (č. l. 668-673), [redacted] (č. l. 679-684), [redacted] (č. l. 699-704), [redacted] (č. l. 711-719, 720), [redacted] (č. l. 725-736), [redacted] (č. l. 689-693), [redacted] (č. l. 741-745).
9. Součástí výpovědi otce obžalovaného [redacted] byla i písemná práce obžalovaného, ve které chválil epidemii COVIDu -19. Předseda senátu požádal obžalovaného o její přečtení, což tento odmítl. Důvodem výzvy byla skutečnost, že slohová práce byla špatně čitelná.
10. Se souhlasem procesních stran byly přečteny dle § 211 odst. 6 tr. řádu záznamy o podání vysvětlení, které podali [redacted] (č. l. 201-502), [redacted] (č. l. 538-539), [redacted] (č. l. 1545-546), [redacted] (č. l. 749-750), [redacted] (č. l. 751-752), [redacted] (č. l. 753-754), [redacted] (č. l. 755-756), [redacted] (č. l. 757-758).
11. Se souhlasem procesních stran byly konstatovány závěry znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie (č. l. 308-314), z oboru elektronika, odvětví specializace zajištění a zpracování dat paměťových médií, mobilních telefonů a radiostanic (č. l. 324-350).
12. Podle § 213 odst. 1, 2 tr. řádu byly v průběhu hlavního líčení předloženy stranám k nahlédnutí a vyjádření listinné důkazy. Konkrétně se jednalo o záznam o zahájení trestního řízení (č. l. 1), usnesení o zahájení trestního stíhání (č. l. 2-7), předběžná lékařská zpráva (č. l. 130), předběžná lékařská zpráva - [redacted] (č. l. 220), analytické vyhodnocení zajištěných dat, (č. l. 361-367), analytické vyhodnocení dat z mobilního telefonu obžalovaného (č. l. 363), analytické vyhodnocení dat (č. l. 366), analytické vyhodnocení dat z mobilního telefonu a z notebooku obžalovaného (č. l. 367), vyhodnocení dat Národní protiteroristickou centrálou (č. l. 370-379), analytické vyhodnocení zajištěných dat (č. l. 491-492).
13. Z těchto listinných důkazů se mimo jiné podávalo, že si obžalovaný v nočních hodinách před spácháním žalovaného jednání vyhledával na internetu prodejnu LIDL, 2 mateřské školky a prodejnu ACTION. Dále se zajímal o sestrojení bomby ze skleněné nádoby, zajímal se o nákup střelného prachu, hořlavin, vyhledával návod na založení požáru, vyhledával informace o tom, kde je na krku nejvíce krve apod.
14. Dále měl soud k dispozici další listinné důkazy, a to usnesení o vrácení věci (č. l. 380), protokol o zadržení podezřelého (č. l. 381-382), lékařské zprávy - obžalovaný (č. l. 385-386), protokoly o vydání věci (č. l. 485-489, 759, 760, 761, 762, 764, 765), žádost o zajištění telefonních hovorů (č. l. 773-774), protokol o ohledání místa činu (č. l. 776-784), fotodokumentace z místa činu (č. l. 785-804, 805-815), záznam o použití služebního psa (č. l. 717-718), protokol o vrácení věci (č. l. 810-820, 821-822), prohlášení koronera (č. l. 824-825), protokol o ohledání místa činu (č. l. 826-827), fotodokumentace (č. l. 828-831), protokol o prohlídce těla (č. l. 832-837), odborné vyjádření - kriminalistická genetika (č. l. 842-845), odborné vyjádření - speciální biologie (č. l. 847-848), odborné vyjádření mechanoskopie (č. l. 852-860), odborné vyjádření - kriminalistická pyrotechnika (č. l. 862-863).

Z tohoto vyjádření bylo zjištěno, že bombu ve skleněné nádobě lze podle návodu uvedeného obžalovaným sestavit, ale při iniciaci by došlo pouze k zahoření, nikoliv k explozi.

Z vyhodnocení kamerových záznamů (č. l. 864-865) byl patrný pohyb obžalovaného od ranních hodin dne ■■■■ 2025 do doby, kdy po spáchání žalovaného jednání utíkal k ■■■■.

Z přehled hudebních alb a písní (č. l. 869-881) se podávalo, že se jednalo o hudební produkce rapera vystupujícího pod jménem ■■■■, přičemž šlo o produkci násilného charakteru, problematikou umírání, vraždění obsahující spoustu vulgarit, oplzlostí a propagací násilí, ničení apod. Z vyjádření obžalovaného se této hudební produkci věnoval od 10 let, přičemž matka věděla, že takovou produkci poslouchá.

K osobě obžalovaného byla v průběhu přípravného řízení opatřena řada materiálů, které byly v průběhu hlavního líčení předloženy stranám k nahlédnutí a vyjádření. Jednalo se o rozsudek OS Trutnov (č. l. 895-897, 898-899), usnesení OS Trutnov (č. l. 900-902), rozsudek OS Trutnov (č. l. 903-905), zprávu OSPOD ■■■■ (č. l. 908-909), zprávu Dětského domova ■■■■ (č. l. 912, 916), zprávu Dětského diagnostického ústavu ■■■■ (č. l. 918-923), zprávu vězeňské služby (č. l. 927), záznamy z kontaktu s psychologem (č. l. 930-935), zprávu PMS (č. l. 938-939), opis z evidence přestupků a opis z Rejstříku trestů (č. l. 940-941), protokol (č. l. 956-957), vazební usnesení (č. l. 1018-1020), vyjádření poškozených (č. l. 1026-1040).

Ze záznamu (č. l. 935) bylo zjištěno, že obžalovaný dne ■■■■ 2025 hovoří s psychologem VS ČR a sděluje, že po spáchání činu se mu ulevilo, ale už zase cítí potřebu někomu ublížit, zabít.

15. Vzhledem k charakteru trestné činnosti a stanovisku obžalovaného byl tento v průběhu přípravného řízení vyšetřen znalkyněmi z odvětví pedopsychologie, pedopsychiatrie a sexuologie, které následně vypracovaly znalecké posudky, k jejichž závěrům byly vyslechnuty v průběhu hlavního líčení.
16. Znalkyně z odvětví pedopsychologie ■■■■ v závěru svého posudku a následně shodně i u hlavního líčení uvedla, že intelektové schopnosti obžalovaného se nacházejí v pásmu průměru. Intelektová struktura je nevyvážená, a to s převahou nadání verbálního a sociálního. Neverbální nadání (obecné, převážně vrozené) odpovídá ■■■■ hranici populačního průměru. Obžalovaný ml. ■■■■ disponuje dílčími specifickými znalostmi a informacemi, které odrážejí jeho dlouhodobé zájmy. Úroveň sociální a emoční inteligence je rozvinuta ■■■■ běžné populační normy. Jeho psychický vývoj se jeví dlouhodobě jako disharmonický a s vysokou mírou pravděpodobnosti směřuje k rozvoji trvalé smíšené poruchy osobnosti v dospělém věku. V popředí dominují rysy disociální, paranoidní, agresivní (hostilní), schizoidní, egocentrické, egoistické a narcistické. Osobnostní patologie je celoživotní a neléčitelná, nápadnosti lze pozorovat již v dětství a v pubertě. Dle znalkyně obžalovaný nerozumí druhým a oni nerozumí jemu, permanentně nažívá svoji odlišnost, nepřijetí, kritiku a osobní debakly. Na druhé straně ale ve vztahu ke své osobě je nekritický, přecitlivělý, vyžaduje ohledy a shovívavost, přičemž sám toto není schopen ani ochoten druhým poskytnout. Je přesvědčen o oprávněnosti svého jednání, je v tomto směru bez sebereflexe a pochybností. Jeho osobnost se strukturuje a diferencuje abnormálně, disharmonicky ve všech směrech je nevyzrálý. Jeho socializace probíhá nestandardně, nepříznivě. Emocionalita obžalovaného ml. ■■■■ je dle znalkyně z hlediska dynamiky nevýrazná, chladná, stažená, nezralá a situačně labilní, v zátěži špatně ovládaná. Vnitřní napětí zpracovává a prožívá neuroticky, transformuje jej do brutálních fantazií, které intenzívně prožívá a má nutkání je zrealizovat. Agresi různého typu u něho spouští vyšší zátěžové okolnosti např. stres, deprivace, frustrace. Svůj vnitřní stav dokáže ovládat a skrývat a svému okolí o něm nesděluje většinou žádné informace. Z tohoto pohledu je nerozpoznatelný a nebezpečný. Agrese je pro něj jedním ze základních způsobů řešení konfliktů, obrany i sebeprosazování. V okamžiku jejího spuštění je tato agresivita velmi špatně ovladatelná. Psychologické obranné kompenzační mechanismy - potlačení, fantazie,

disociace, agrese, projekce, regrese, racionalizace. Jeho schopnost adaptace na sociální prostředí je velmi nízká, stejně tak jeho schopnost odolávat psychické zátěži různého druhu. I běžné požadavky a očekávání vnímá jako nadhraniční zátěž, vůči které se brání vzdorem a únikem do světa snění a fantazie. Jeho sociální chování odpovídá nerozvinutému a emočně nediferencovanému jedinci, naivnímu a v mnohém infantilnímu. Morálka, etická oblast a vyšší city jsou u obžalovaného ml. [REDAKCE] jednoznačně narušeny již od pubescentního období. Právní vědomí obžalovaného je však dostatečné k tomu, aby dostatečně chápal mravní normy a zákony, ale on je přesto porušuje. Vývoj jeho osobnosti probíhá jednak na základě genetických dispozic, ale tyto jsou však kombinovány s dysfunkčním výchovným prostředím. Hodnotový systém se u něho strukturuje výrazně patologicky a z hlediska společenské morálky asociálně a antisociálně. Hierarchie hodnot subjektivně odráží jeho priority potřebné pro naplnění individuálních potřeb a zájmů. Tyto jsou však zaměřeny proti lidskosti, zdraví a životu, tedy v rozporu s většinovými kulturními a společenskými tradicemi a cítěním. Je zřejmé, že sociální a občanská adaptace obžalovaného je narušena. Poškozené a pozůstalé považuje za zcela bezvýznamné osoby ve svém životě. Z jeho pohledu šlo o náhodné terče, o prostředky, kterými realizoval své zvrhlé fantazie, resp. takto případně vyřešil momentální osobní situaci - nástup na brigádu, stěhování. Motivační chování obžalovaného ml. [REDAKCE] bylo determinováno zejména trvalým vnitřním faktorem - těžce narušenou, disharmonickou adolescentní osobností v kombinaci se sexuální parafilí - agresivním sadismem. Pravděpodobným finálním hybatelem/spouštěčem byl jeho dlouhodobý vnitřní stav frustrace a deprivace provázený neklidem a úzkostí, nenávistí a puzením něco významného vykonat. Realizaci svých snů si splnil touhu po překonání svých slabostí, strachu a osobní bezvýznamnosti. Dle znalkyně je u obžalovaného ml. [REDAKCE] prognóza resocializace velmi nepříznivá, neboť v současné době u něho není možné žádnými prostředky dosáhnout trvalé nápravy či změny jeho myšlení, cítění, postojů a chování. Tato predikce odpovídá jeho disharmonicky strukturované osobnosti s rysy disociálními, agresivními, egocentrickými, narcistickými a paranoidními včetně zjištěné sexuální deviace. Znalkyně v případě obžalovaného dospěla k závěru, že se jedná o osobu velmi nebezpečnou, když mu zcela chybí sebereflexe a jakékoliv zábrany v chování. Sám se sebou je spokojený a na své skutečné vnitřní motivy nemá dostatečný náhled. Rozvíjí fantazie dalšího zabíjení, otevřeně sděluje, jej mrzí, že zemřeli pouze dva lidé, kdyby mohl, nadále by vraždil, a stále u sebe toto puzení cítí. Znalkyně poukázala na to, že v tomto směru se obžalovaný opakovaně vyjádřil v průběhu znaleckého zkoumání. Po konzultaci se znalkyněmi pedopsychiatrou a sexuoložkou shodně s nimi dospěla k závěru, že ochranu okolí lze u obžalovaného v současné době zajistit pouze zabezpečovací detencí, neboť recidiva agresivního jednání je u něho pravděpodobná.

V průběhu hlavního líčení k dotazu, proč obžalovaný přerušil útok na poškozenou [REDAKCE], zaútočil na poškozenou [REDAKCE] a následně pokračoval v útoku na [REDAKCE]. [REDAKCE], uvedla následující, že [REDAKCE] přispěchala [REDAKCE] na pomoc. To bylo mimo plán obžalovaného a potřeboval ji odstranit, případně ji bral jako překážku v útoku. On plánoval, že v prodejně někoho zabije a že tam počká na policii, ale tato žena vlastně byla nad rámec jeho plánu a nepočítal s ní. Následně se ale vrátil k poškozené [REDAKCE]. [REDAKCE], neboť s ní zacházel jako agresor, byla v podstatě jeho kořistí a on potřeboval ze svého pohledu dílo dokončit. Zřejmě proto také „odstranil“ osobu, která mu v dokončení bránila - [REDAKCE]. Obžalovaný potřeboval mít jistotu, že je dílo dokonáno. K možnosti resocializace uvedla, že obžalovaný v současné době není schopen žít bezpečně v kontaktu s jinými lidmi, a to v jakémkoli prostředí. Jestli to bude cela, léčebna, ubytovna nebo civilní prostředí. Z jeho hlediska je to jedno, neboť v tomto směru se jasně vyjádřil a není důvod ho nebrat vážně. On řekl, že lidi nenávidí, že je mu líto, že zabil pouze dvě, že kdyby mohl, tak zničí celé lidstvo, a že to kdykoliv udělá znovu, že by zabil i svoji matku, kdyby měl možnost. Dle znalkyně se v tomto případě nejednalo o pózu obžalovaného.

17. Znalkyně z odvětví pedopsychiatrie MUDr. Dana Skřontová ve svém posudku uvedla, že obžalovaný ml. [REDAKCE] netrpěl a netrpí žádnou duševní poruchou ve smyslu nemoci, která by mohla ovlivnit motivaci jeho jednání. Disharmonický osobnostní vývoj a nedostatečná výchova vedla u obžalovaného k poruchám chování se špatnou prognózou dalšího vývoje. Kromě zjištěné parafilie - agresivního sadismu je v jeho klinickém obraze dlouhodobě dominující disharmonický osobnostní vývoj. Přestože věk obžalovaného ještě spadá do období adolescence a poruchy osobnosti by se v tomto věku neměly diagnostikovat, projevy patologické struktury osobnosti jsou u něj natolik výrazné, že již lze hovořit o smíšené poruše osobnosti s rysy disociálními, paranoidními, narcistními, schizoidními a především anetickými. Nejedná se o nemoc v pravém slova smyslu, ale poruchu osobnosti, která je medicínskými prostředky neovlivnitelná. Z psychiatrického hlediska byl obžalovaný ml. [REDAKCE] schopen rozpoznat protiprávnost svého jednání a toto jednání ovládat. Jeho osobnostní rysy v kombinaci se zjištěnou parafilii představují, dle znalkyně, extrémní riziko recidivy závažného protiprávního jednání. Obžalovaný není schopen empatie, sebereflexe, není motivován ke změně, a tedy ani k léčbě. Pokud se ve svých postojích postupně přiklání k léčbě, pak se nejedná o autentickou motivaci, ale chladný, egocentrický kalkul. Znalkyně shodně s Mgr. Čermákovou uvedla, že obžalovaný hledá, co je pro něj výhodnější, pohodlnější. V důsledku těžce patologické a anetické struktury osobnosti by nebylo možno dosáhnout účelu ochranného léčení. V režimu zdravotnického zařízení by obžalovaný představoval potenciální riziko pro personál i spolupacienty. Z tohoto důvodu znalkyně nenavrhlala uložení odpovídajícího ochranného léčení. S přihlédnutím k těžce patologicky strukturované osobnosti obžalovaného je jedinou možností ochrany společnosti jeho umístění do zabezpečovací detence. V závěru znalkyně uvedla, že obžalovanému jeho intelektová [REDAKCE] ani žádná duševní nemoc nebránily rozpoznat protiprávnost svého jednání a toto ovládat. Obžalovaný ml. [REDAKCE] ví, co je společností vnímáno jako správné a co ne, ale vědomě není ochoten morální ani právní normy dodržovat.
18. MUDr. Petra Sejblová vyšetřila obžalovaného ml. [REDAKCE] a vypracovala znalecký posudek z odvětví sexuologie. Jeho závěry následně potvrdila u hlavního líčení. Z podaného znaleckého posudku soud zjistil, že obžalovaný ml. [REDAKCE] trpí poruchou sexuální preference typu agresivní sadismus. Dle znalkyně vývoj této parafilie je patrný již před pubertou, přičemž parafilním nutkáním a fantaziemi s obsahem zabíjení mladistvý trpěl v podstatě od svých 10 let. K parafilii sadismu uvedla, že cílem sadisty není vždy vlastní sexuální akt, ale psychické a fyzické utrpení oběti. On používá násilí, které samo o sobě slouží k jeho vzrušení nebo ukojení, nejen k překonání odporu oběti. Obžalovaný ml. [REDAKCE] se žalovaného jednání dopustil proto, aby ukojil svůj sexuální pud, a to útokem na jiného člověka. K jeho psychickému uspokojení došlo tedy již pouhým vyvoláním strachu, obavy, úzkosti u jiného člověka. Tato parafilie není vyléčitelná ad integrum, je dlouhodobého až trvalého charakteru. Dále znalkyně konstatovala, že recidiva sexuálně sadistické vraždy u parafiliků může nastat i po 10-15 letech. Ze sexuologického hlediska hodnotila jednání obžalovaného jako plánované a instrumentálně připravené, kdy oběti měla být cizí, fyzicky slabá žena. Doba spáchání žalovaného jednání byla ze strany obžalovaného podmíněna psychickým stresem z blízkého stěhování do prostředí, které bude pro mladistvého problémové. Ale přesto dle znalkyně bylo jednání obžalovaného primárně motivováno uspokojit své agresivně sadistické představy, kdy psychický stres byl pouze provokační a indukční faktor na parafilní nutkání a fantazie s obsahem zabíjení cizích žen, kterými trpěl v podstatě od svých 10 let. Dle znalkyně byly u obžalovaného zachovány rozpoznávací schopnosti, tj. schopnost poznat nesprávnost, nepřipustnost takového jednání. Na druhé straně byly ovládací schopnosti obžalovaného podstatně sníženy, a to v důsledku poruchy sexuální preference typu agresivní sadismus. Vzhledem k tomu, že jeho jednání bylo plánované, instrumentálně připravené, nejednalo se o úplné vymizení ovládacích schopností,

tedy o úplné vymizení ovládacích schopností u něj nešlo. Dále bylo znalkyní konstatováno, že psychosexuální vývoj mladistvého probíhal patologicky, v prepubertálním období byly zjištěny pyrofilní zájmy a chování, násilí vůči zvířatům, záliba v obecném násilí. V pubertálním období se u obžalovaného objevila záliba v nožích a jejich broušení, sexuální násilné fantazie a záliby spojené s autoerotickými aktivitami, preference sadistické pornografie, záliba až fascinace mediálně známými masovými a sériovými vrahy, psychické nebo fyzické vzrušení při představě utrpení, bolesti či strachu a opakovaný výskyt fantazií s obsahem spáchání vraždy spojené s psychickým nebo fyzickým vzrušením. V průběhu vyšetření zkoumala znalkyně i riziko recidivy násilného jednání u obžalovaného. Při použití škály SAVRY naskóroval obžalovaný ml. [REDAKCE] vysoké riziko recidivy násilného chování. Dle klinického vyšetření nebyl zjištěn žádný protektivní faktor, přičemž výsledek škálování odpovídá klinickému vyšetření, kdy posuzovaný necítil žádnou lítost, vinu či výčitky svědomí. Vzhledem k nálezům na PPG, kdy byla vyjma sadistické reaktivity zjištěna narušená diferenciací věku a pohlaví u obětí - obžalovaný pozitivně reagoval na sadistický - pedofilní podnět dospělého muže se spoutaným nahým kojencem mužského pohlaví, nelze vyloučit, že eventuální další obětí jeho sadistického jednání nebude například dítě nebo osoba mužského pohlaví. K možnosti uložení ochranného sexuologického léčení znalkyně uvedla, že kombinace nejzávažnější poruchy sexuální preference se závažnou smíšenou poruchou osobnosti mladistvého neposkytuje dostatečnou záruku, že takové léčení bude dostatečnou ochranou společnosti. Poukázala na to, že sám obžalovaný projevil pochybnosti o tom, zda by takovou léčbu zvládl. Vysvětlila, že režimová léčba spočívá v povinnosti dodržovat pravidelný denní rozvrh, zadané povinnosti a další definované aktivity a pro léčené osoby je povinná účast na terapeutických programech a skupinových setkáních, což se však odehrává v komunitě pacientů trpících parafilii. Izolace od komunity pacientů není možná, naopak se vyžaduje sociální začlenění a aktivita klienta. Za nesplnění režimových podmínek je pacient sankcionován, a to zejména komunitou samotných spolupacientů. Na rozdíl od pobytu ve vězení vyžaduje režimová léčba ve zdravotnickém zařízení aktivní a iniciativní přístup léčené osoby s nutností hloubkové introspekce do vlastní sexuality před komunitou dalších osob. Po konzultaci s výše uvedenými znalkyněmi navrhla umístit obžalovaného do zabezpečovací detence, kde by absolvoval případnou přípravu na budoucí režimovou léčbu.

19. K osobě obžalovaného měl soud řádu listinných materiálů.

Ze zprávy OSPOD bylo zjištěno, že v roce 2020 mu bylo rozsudkem Okresního soudu v Trutnově ze dne 14. 2. 2020, sp. zn. 16 Rod 1/2020, uloženo napomenutí s výstrahou za to, že s kamarády vnikl do cizího domu a poničil jeho vybavení. Dne [REDAKCE] 2020 byl podán návrh na uložení výchovného opatření pro časté absence ve škole. Rozsudkem Okresního soudu v Trutnově byl mladistvému uložen soudní dohled. Otec odmítl s poukazem na stanovisko matky převzít obžalovaného do výchovy, matka tvrdila, že výchovu nezvládá. Chování obžalovaného se nelepšilo, spal s nožem pod polštářem. V [REDAKCE] 2021 bylo rozhodnutím Okresního soudu v Trutnově nařízeno předběžné opatření, jímž byl nezletilý umístěn do DDÚ v [REDAKCE]. Dle informací DDÚ se v zařízení adaptoval, ale jevil se jako výrazně výchovně zanedbaný - bez hygienických návyků, nedostatečný v samoobslužných dovednostech, u obžalovaného byla konstatována emoční oploštělost, snížená empatie a soucítění s ostatními, neurotizace, narušená sebedůvěra, sebestřednost. Návrat obžalovaného do rodiny se jevila jako nevhodná, a proto byl obžalovaný na základě rozsudku Okresního soudu v Trutnově ze dne 31. 5. 2021, sp. zn. 0 P 79/2020, v [REDAKCE] 2021 umístěn do DD ve [REDAKCE]. Uvedeným rozsudkem byla u obžalovaného nařízena ústavní výchova na dobu od [REDAKCE] 2021 do [REDAKCE] 2023. V DD byl bez problémů, před ukončením pobytu byl pesimistický, bez většího zájmu a radosti. Tvrdil, že si jednou chce nechat udělat tetování ŽNK (život není krásný), obdivoval hudebníka [REDAKCE], tihl k počítačovým hrám. V [REDAKCE] 2023 bylo zjištěno, že do školy nedochází, často se stěhuje, opět problematický kontakt s matkou. Od roku 2024 s rodinou řešeno, že obžalovaný

- nedochází do školy, ani není evidován na úřadu práce. Poslední šetření v rodině proběhlo dne [REDACTED] 2025, kdy matka obžalovaného nebyla zastižena.
20. V průběhu vazby obžalovaného byl 2x navštíven pracovníci OSPOD [REDACTED] a [REDACTED] 2025. V průběhu návštěv opakovaně tvrdil, že svého jednání nelituje, hovoří o fantazijních světech plných násilí, deklaruje, že je sadista, hovoří o sobě jako o vrahovi a je zřejmý jeho pocit vlastní výjimečnosti.
21. Ze zprávy Dětského diagnostického ústavu [REDACTED] ze dne [REDACTED] 2021 se podávalo, že při konci pobytu byl již součástí třídního kolektivu, ostatní děti ho začaly přijímat i s jeho poněkud zvláštními negativními názory na život. Účelově se přizpůsobil režimovým požadavkům, usiloval o pěkné hodnocení, aby mohl využívat výhody bodového systému. Jeho chování bylo odlišné, byl-li pod přímým dohledem dospělého, v tom případě pracoval, v opačném případě, kdy se učitel vzdálil, nepracoval. Ve všech činnostech potřeboval znát jasné zadání, kontrolovat průběh a zkontrolovat výsledek. Opakovaně v kolektivu vyhledával mentálně či osobnostně slabší jedince, které skrytým způsobem provokoval a bavil se na jejich účet. Dle psychologa potřeboval posilovat vhodné formy sebeprosazení, potlačovat jízlivost a provokace a stát se tak plně dítětem svého věku. Z uvedené zprávy se podávalo, že při návratu do rodinného prostředí je velké riziko návratu k původním problémovým jevům v chování. Dle názoru soudu právě tento závěr byl jedním z důvodů, pro který byl obžalovaný následně umístěn v [REDACTED] 2021 do DD [REDACTED] a následně nařízena ústavní výchova.
22. V DD [REDACTED] byl obžalovaný hodnocen kladně, pouze v jednom případě byl postižen za krádež finančních prostředků v zájmovém kroužku. Byl v telefonickém kontaktu s oběma rodiči, k oběma jezdil na dovolenky, ale matka opakovaně na poslední chvíli domluvené dovolenky rušila. Obžalovaný po dobu pobytu v DD působil citově chladně, např. rušení dovolenek v něm nevyvolávalo žádnou emoční reakci. Ve skupině chlapců byl spíše nevýrazný, ale v jednom případě byl řešen ze nevhodné chování vůči jinému chlapci, což v konečném důsledku bylo hodnoceno jako vzájemná provokace. Volný čas trávil na telefonu, virtuální svět pro něj byl důležitý.
23. Dále měl soud k dispozici zprávu z Vazební věznice VS ČR v [REDACTED]. Z této zprávy bylo zřejmé, že obžalovaný se na výkon vazby bez problémů adaptoval a vyžadoval opakované konzultace s psychologem. S ním bez zábran hovoří o spáchané trestné činnosti, o svých životních zážitcích i bohatých fantazijních představách. Za důležitou zprávu, která dokresluje osobnost obžalovaného, považuje soud zprávu z 5. 3. 2025, kdy hovoří o tom, že se mu po spáchání skutku ulevilo, neměl potřebu někoho zabít, ale již zase nutkání někomu ublížit, někoho zabít. Dne [REDACTED] 2025 psychologovi sdělil, že nemá potřebu si ubližovat, když dokázal, co plánoval, to jen kdyby selhal. K dotazu, zda si uvědomuje, že je vrah, doplnil: „Jsem dvojnásobný vrah a je mi to jedno. Musel jsem to udělat.“ Dále uvedl, že zabíjení ho zajímalo vždycky. Až mu bude [REDACTED] let, plánoval bombový útok. Na internetu najde všechno, co k tomu potřebuje. V rámci rozhovorů s psychologem často hovoří o světech, které navštěvuje, když nemá žádný podnět, o apokalypse, o umírání lidí za situace, kdy on uvede oddíl, který zabíjí a podobně.
24. Ze zprávy Probační a mediační služby [REDACTED] bylo zjištěno, že obžalovaný byl jejich pracovníkem navštíven ve vazební věznici. V průběhu rozhovoru se obžalovaný přiznával ke spáchání skutku. Hovořil o své dlouholeté nutkavé potřebě někoho usmrtit. V minulosti obdobné jednání zkoušel na zvířatech, ale žádné uspokojení mu to nepřinášelo. Útok na poškozené vnímá jako nezúčastněná osoba, jakoby z nadhledu. Oběti ani pozůstalých nelituje, nemá jim co říct. O případné omluvě nebo odškodnění vůbec neuvažuje. Šetření ze strany PMS bylo uzavřeno bez návrhu příslušných trestních nebo výchovných opatření, a to pro neúčelnost v předmětné věci.

25. Dle opisu Rejstříku trestů a evidence přestupků nebyl obžalovaný dosud soudně trestán, ani postižen za přestupky.
26. Pro dokreslení osobnosti obžalovaného považuje soud za nutné poukázat na některé výroky obžalovaného, které svědčí o jeho přístupu ke spáchané trestné činnosti. V průběhu přípravného řízení ve svém výslechu v procesním postavení obviněného uvedl, že:
- od 10 let chtěl lidem, zejména psychicky ublížovat, líbí se mu, když trpí, líbí se mu lidi šikanovat,
 - po umístění do Dětského domova ve [REDAKCE] začal společně s dalším klukem šikanovat jiného pouze proto, aby ten, kdo s ním šikanu prováděl, nešikanoval jeho, svou oběť provokovali, dělali naschvály,
 - přihlásil se na pekaře, ale po prvním dni se rozhodl, že do školy nebude chodit, to bylo v [REDAKCE] 2023, od té doby nic nedělá. Volný čas tráví hraním videoher - hraje několik hodin denně a sledováním seriálů a filmů. Nejlepší hrou je pro něj Call of Duty, v té hře se zabývá,
 - sleduje horory, nejde o horor, ale o umírání lidí a způsoby jejich umírání,
 - to, že někoho zabiju, mě napadá furt, druh oběti je mi jedno, jde mi o lidi, ne o zvířata, čím víc stresu a problému, tím se ten pocit hromadí,
 - do klockanky si dal steakový nůž, zavírací nůž a kuchyňský nůž a okolo 19.00 hodiny jsem šel ven s odhodláním někoho zabít, když jsem vyšel, bylo mi jedno, kdo to bude, ale pak mi došlo, že když to bude holka, tak to bude snazší,
 - potkával jsem chlapy dvoumetrové gorily, došlo mi, že by mi ublížili,
 - když to bude holka, tak to spíš zvládnou, proto jsem si v tom Actionu vybral tu menší a drobnější,
 - váhal jsem, jak budu zabíjet, ale v tom, že budu zabíjet, jsem měl jasno,
 - vztah k pandemii COVID - byla dobrá, snížila počet lidí, je nás moc, napsal jsem, že to je dobrý, že starý lidi umřou, bylo mi [REDAKCE] let,
 - před strejdou jsem se zmínil, že budu terorista, od mala jsem chtěl být špatný, být špatný je originální, být zlý je zábavnější,
 - na nádraží byli vhodní lidi, ale ne sami,
 - vymyslel jsem plán, že půjdu do Actionu a podříznu jednoho člověka a počkám na policajty, v Actionu jsem to podřiznutí změnil, že budu bodat,
 - [REDAKCE] jsem měl vytipovanou, protože byla menšího vzrůstu, byla hubená a byla větší šance, že ten nůž projede skrz naskrz,
 - po několika bodnutích jsem si všiml, že ten nůž nedokáže zajet dost hluboko, vytáhl druhý nůž z kapsy a bodal oběma rukama,
 - bál jsem se dvou týpků, kteří se tam pohybovali,
 - velký nůž jsem použil, protože je větší šance, že člověka zabije,
 - ta, co řvala na poplach prostě ukázala záda,
 - bavilo ho sledování masových a sériových vrahů,
 - je mi jedno co se mnou bude, na svobodě bych pravděpodobně pokračoval v trestné činnosti,
 - Dotaz - Cítíš něco vůči poškozeným? Myslíte jako nějakou nenávist, smutek - nic.
 - Dotaz - Cítíš něco vůči pozůstalým? Ne, mě je to jedno, já se dokážu vcítit, ale je mi to jedno. Zvířata mám tisíckrát radši než lidi.
 - od 10 let poslouchám rapera [REDAKCE] a rapery.

Další materiály dokreslující osobnost obžalovaného byly zjištěny při znaleckém zkoumání elektronických zařízení obžalovaného a vyhodnocením jeho komunikace na sociálních sítích a internetu.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

V historii internetového prohlížeče (*Google Chrome*) byly z předmětné noci nalezeny hledané/zobrazené výrazy, konkrétně:

■■■ 2025 v 03:40:10 "■■■■ action"
 ■■■ 2025 v 03:40:10 "Action ■■■■ - ■■■■"
 ■■■ 2025 v 03:37:43 ■■■■ lidl"
 ■■■ 2025 v 02:27:19 "■■■■ ■■■■"
 ■■■ 2025 v 02:27:19 "Církevní základní škola a mateřská škola, ■■■■"
 ■■■ 2025 v 02:26:45 "■■■■ ■■■■"
 ■■■ 2025 v 02:26:38 "■■■■"

Z uvedeného je dle názoru soudu zřejmé, že obžalovaný v této době hledal místo, kde by uskutečnil svůj cíl - někoho usmrtit.

V historii vyhledávání *YouTube* - server pro sdílení videosouborů byly nalezeny níže uvedené odkazy:

■■■ 2025 v 09:52:56 "základy zbraní"
 ■■■ 2025 v 09:52:25 "Bezpečná manipulace se zbraní 1 - kontrola zbraně ossx"
 ■■■ 2025 v 09:52:10 "ZBROJNÍ PRŮKAZ 2021 - Praktická manipulace - pistole CZ 75 ■■■■ jr."
 ■■■ 2025 v 09:51:52 "Bezpečná manipulace se zbraní ■■■■"
 ■■■ 2025 v 09:51:16 "Základy manipulace se zbraní tvarmy.cz"

Videonahrávky shodných názvů byly uloženy v zajištěných noteboocích obžalovaného zn. Lenovo a Hewlett Packard. V notebooku Hewlett Packard byly nalezeny mj. soubory týkající se rapera ■■■■.

Obžalovaný dále vyhledával dne ■■■ 2025 v 11:32:08 - vyhledané heslo: ■■■■, 19. 2. 2025 v 15:27:50 - vyhledané heslo: ■■■■ - ■■■■ ■■■■ bazar - Bazos.cz, ■■■ 2025 v 15:27:54 - vyhledané heslo: ■■■■ - ■■■■ ■■■■ - Bazos.cz.

V historii vyhledávání na webu Chrome byly nalezeny tyto záznamy:

■■■ 2025 v 02:41:01 vyhledávání trasy z ■■■■, Terminál do ■■■■,
 ■■■ 2025 v 02:40:47 vyhledávání trasy do místa ■■■■.

Z analýzy provedené NC TEKK byly v mobilním telefonu obžalovaného mj. zjištěny výsledky psychologického testu, který je pravděpodobně zaměřen na výskyt různých duševních poruch osobnosti (■■■ 2025), ChatGPT položen dotaz „nejlepší kombinace pro masivní požár“ (■■■ 2025), dotazy stran výroby, následné manipulace a rozsahu škod při použití tzv. tyčové bomby (■■■ 2025), www stránka zobrazující černý prach (hořlavina) (■■■ 2025), www stránka zobrazující izopropylalkohol (■■■ 2025), fotografie (animace) muže mířícího pistolí na hlavu ženy, která drží ruce v prosebném gestu (■■■ 2025), pout (■■■ 2025), katany (■■■ 2025), fotografie ■■■■, ■■■ 2025 vyhledán film o ■■■■.

27. Soud vzhledem k tomu, že přijal prohlášení viny, se v průběhu hlavního líčení nezabýval skutkovými zjištěními a právní kvalifikací jednání obžalovaného ml. ■■■■.
28. Po provedeném dokazování a přijetí prohlášení viny se soud zabýval otázkou trestního opatření, ochranných opatření a také otázkou náhrady nemajetkové újmy poškozeným.
29. Společenská škodlivost jednání obžalovaného spočívá v tom, že závažným způsobem porušil zájem společnosti na ochraně života a zdraví osob. Stupeň společenské nebezpečnosti je v případě obžalovaného zvyšován tím, že se jednalo o plánované chladnokrevné jednání. Předem si připravil zbraně - nože, měl promyšlený způsob jejich použití, vybral si místo a čas útoku. Vybral si zcela vědomě poškozenou ■■■■ jen proto, že byl přesvědčen, že ji zvládne usmrtit a na další poškozenou zaútočil jen proto, aby mohl dokonat usmrcení ■■■■. Jednal takovým způsobem, že ani jedné z poškozených nedal šanci na únik,

případně přežití jeho útoku. Za zvlášť opovrženíhodné považuje soud opakovaný útok na těžce zraněnou [REDACTED]. Další skutečností zvyšující společenskou škodlivost jednání obžalovaného je způsob útoku na poškozené, obě poškozené napadl zcela nečekaně, bez předchozího varování, napadl je zákeřně zezadu. Nebylo možno pominout ani motiv jeho jednání, kdy se ze zcela malicherných příčin rozhodl zabít náhodně vybrané osoby bez jakéhokoliv vztahu k nim. Dále soud nemohl pominout ani vztah obžalovaného ke spáchanému jednání, kdy neprojevil žádnou lítost nad svým jednáním, pozůstalým se nijak neomluvil, je zcela lhostejný k následkům svého jednání, a naopak projevuje svůj úmysl v takovém jednání pokračovat, případně opakovat a vyslovil lítost nad tím, že se mu nepodařilo usmrtit více osob a do budoucna plánoval intenzivnější útok s většími následky na život lidí.

30. Jednání obžalovaného naplnilo znaky trestného činu dle § 140 odst. 2, 3 písm. a), j) tr. zákoníku. Za takový trestný čin je možno uložit trest odnětí svobody v trvání 15-20 let nebo výjimečný trest. Obžalovaný se uvedeného trestného provinění dopustil jako osoba mladší [REDACTED] let. Z tohoto důvodu bylo nutno ukládat trestní opatření za použití ustanovení § 31 odst. 1, 3 z.č. 218/2003 Sb. o soudnictví ve věcech mládeže. Obžalovaný byl tedy ohrožen trestním opatřením odnětí svobody v rozmezí od 5 do 10 let. Soud s ohledem na výše uvedený stupeň společenské škodlivosti, hodnocení osoby obžalovaného a jeho přístupu ke spáchanému trestnému provinění dospěl k závěru, že je nutno na obžalovaného působit důraznějšími výchovnými prostředky. Soud při stanovení výše trestního opatření odnětí svobody přihlédl k doznání obžalovaného a přijatému prohlášení viny. Tyto instituty však nelze přeceňovat, neboť průběh jednání obžalovaného byl zaznamenán kamerovým systémem, obžalovaný byl zadržen bezprostředně po činu a od počátku bylo zcela zřejmé, že je pachatelem. Soud rovněž musel přihlédnout k tomu, že u obžalovaného došlo ze sexuologického hlediska k podstatnému snížení ovládacích schopností. Všechny tyto skutečnosti soud ve prospěch obžalovaného zohlednil a uložil mu trestní opatření odnětí svobody v trvání devíti let. Takto uložený trest podle názoru soudu dostatečně zohlednil závažnost a vysokou společenskou škodlivost jednání obžalovaného. Jednání obžalovaného svědčí o jeho morální zvrhlosti, bezcitnosti, bezohledném sobectví a o neúctě k lidskému životu. Jeho jednání nebylo primárně motivováno jeho deviací, ale snahou na úkor náhodně vybraných obětí realizovat své zvrhlé násilné fantazie a představy a vyřešit tak svůj aktuální konflikt se svou matkou a jejím partnerem. Soud se v tomto případě neztotožnil s návrhem obhájce, aby bylo upuštěno od potrestání a obžalovanému bylo uloženo toliko ochranné opatření, a to zabezpečovací detence. Podle názoru bylo prokázáno, že obžalovaný je trestně odpovědný a podle soudu „po zločinu musí následovat trest“. Pouhé uložení samotného ochranného opatření sice ochrání společnost před protiprávním jednáním obžalovaného, ale nepovede k jeho nápravě. Proto soud uložil trestní opatření odnětí svobody v trvání devíti let, pro jehož výkon bude obžalovaný umístěn ve věznici odděleně od ostatních odsouzených nebo ve zvláštním oddělení pro mladistvé. S ohledem na závěry znaleckých posudků pak soud obžalovanému uložil ochranné opatření, a to zabezpečovací detenci. Do té bude obžalovaný umístěn bezprostředně po výkonu uloženého trestního opatření. Jen takový způsob omezení osobní svobody obžalovaného zajistí dostatečnou ochranu společnosti.
31. Dále bylo obžalovanému uloženo trestní opatření propadnutí věci, a to dvou nožů specifikovaných ve výrokové části tohoto rozsudku. Jednalo se o zbraně, které obžalovaný použil, resp. hodlal použít při páchání svého trestného provinění.
32. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody připojila Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR a požadovala náhradu škody ve výši 27 895 Kč. Jednalo se o náklady na hrazené služby poskytnuté poškozeným. Výši svého nároku řádně doložila. Soud shledal požadavek poškozené za oprávněný co do důvodu, tak do výše požadované náhrady a uložil

obžalovanému dle § 228 odst. 1 tr. řádu povinnost uhradit na náhradu škody částku 27 895 Kč s úrokem z prodlení od 15. 10. 2025 do zaplacení.

33. Pojišťovna Kooperativa se k trestnímu řízení připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 945 668 Kč. V případě poškozené [REDAKCE] se jednalo o pracovní úraz a pojišťovna poskytla pojistné plnění na základě pojistné smlouvy uzavřené se zaměstnavatelem poškozené [REDAKCE]. Soud tento nárok shledal zcela oprávněný, pojišťovna doložila, že pojistné plnění vyplatila. Proto soud dle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil obžalovanému povinnost uhradit požadovanou částku na náhradu škody, která pojišťovně vznikla.
34. Prostřednictvím své zmocněnkyně se k trestnímu řízení s nárokem na náhradu nemajetkové újmy připojili rodiče poškozené [REDAKCE], její sestra a dále rodiče poškozené [REDAKCE]. Každý z poškozených rodičů požadoval náhradu nemajetkové újmy ve výši 4 000 000 Kč, sestra poškozené [REDAKCE] částku 3 000 000 Kč. Soud dospěl k závěru, že požadavky poškozených jsou zcela oprávněné, když lidský život nelze nahradit žádnou finanční částkou.

Zcela nepochybně se ztráta dětí, resp. sestra, je výrazným zásahem do života pozůstalých. Soud nemohl nepřihlédnout i k postoji obžalovaného, kterému je osud pozůstalých zcela lhostejný, nijak se neomluvil, neprojevil lítost nad svým jednáním. Takový postoj samozřejmě má negativní dopad na pozůstalé. Nelze pominout, že manželé [REDAKCE] a jejich dcera ztratily dceru/sestru nečekaně a brutálním způsobem. Obdobný závěr lze učinit i u manželů [REDAKCE]. Soud proto obžalovaného ml. [REDAKCE] zavázal povinností uhradit na náhradu nemajetkové újmy [REDAKCE] částku 4 000 000 Kč, [REDAKCE] narozené [REDAKCE], částku 4 000 000 Kč, [REDAKCE], narozené [REDAKCE], částku 3 000 000 Kč, [REDAKCE] částku 4 000 000 Kč a [REDAKCE] částku 4 000 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je řádným opravným prostředkem odvolání, které je možno podat do **osmi dnů** od doručení opisu rozsudku, a to u Krajského soudu Hradec Králové. O případném odvolání bude rozhodovat Vrchní soud Praha. Práva odvolání se nemůže domáhat ta osoba, která se tohoto práva výslovně vzdala. Včas podané odvolání má odkladný účinek.

Odvolání může podat

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná podat odvolání pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, lze podat **odvolání** pouze v případě, že takový rozsudek není v souladu s dohodou o vině a trestu, jejíž schválení státní zástupce soudu navrhl.

Soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze napadat opravným prostředkem.

Poškozený může žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí (z.č. 59/2017 Sb.), je-li tímto rozsudkem ukládána sankce, která je majetkovou trestní sankcí podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí (§ 125 odst. 4 tr. řádu).

Žádost o uspokojení majetkového nároku může poškozený podat na Ministerstvu spravedlnosti České republiky nejpozději do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozsudku, nebo do 60 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí vydaného soudem v řízení ve věcech občanskoprávních, kterým mu byl jeho majetkový nárok přiznán. Po uplynutí této lhůty právo na uspokojení majetkového nároku ze zvláštního účtu zaniká.

Hradec Králové 24. října 2025

JUDr. Petr Mráka v. r.
předseda senátu